

ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ

5—

X

Δέν είμαι γέννημα γλυκειάς στιγμής. Τινάζω καπνιάς και θαμπόνω τους ήλιους. Τραβηχτήτε μακριά μου όσοι θέλετε να δικτηρήσετε τη χαρά σας. Φέρνω βροχή και αέρα. Είμαι σαν το σκοτεινό κέντρο του κόσμου. Γύρω μου χορεύουν οι νύχτες και στα πόδια μου κοιμούνται οι δυστυχημένοι. Δέ φτάνει ή θέλησή μου να ξαναπλάσει τους ανθρώπους. Φτάνει όσο για να μου εξηγήσει τον εαυτό μου, να μου ειπεί ποθε έρχομαι και πού πηγαίνω.

XI

Όξω από την πόρτα μου κάποιον παιδάκι κλαίει και θαρρώ πως ακούω τη φωνή του παιδιού μου. Δόστε μου το παιδάκι μου να το ζεστάνω και να αλλάξω μαζύ του τα μυστικά της εγκατάλειψης. Θέλω να φιλήσω τα μάτια του τα άφλητα και να τα νιώσω να μπαίνουν ως την καρδιά μου. Παιδάκι, δός μου τα κρύα χεράκια, να φτιάσουμε έτσι οι δυό μας το γεφύρι, που το περνάει ή εκλεχτή ανθρωπότητα.

XII

Περνούν οι άνθρωποι και φεύγουν. Η κλειστή μου πόρτα έβγαλε χορτάρι. Βελούδο ανεβαίνει ή μούχλα ως την κλειδαριά τη σκουριασμένη. Δέχομαι έρωμένο που μπαينوθαίνει από τις χαραμάδες και που κάθεσαι στο φεγγάρι. Έχει μάτια θολά, χείλια πικρά και χέρια παγωμένα. Έχει καρδιάν άδεια και σώμα γλυστερό. Στην άγκαλιά του περνώντας όλη τη νύχτα, σηκώνομαι τις αυγές πιδ χλωμή και πιδ άποσταμένη. Μα κι αν έχασα τον ανθρώπινον έρωτα, οι ουρανοί μου έτοιμασαν σαν ένα βάθρο χυτό από φως, που πάντα και αιώνια με περιμένει.

ΕΙΡΗΝΗ Η ΕΘΗΝΑΙΑ

ΑΠΟ ΤΗΣ 'ΙΣΤΟΡΙΕΣ, ΤΟΥ ΤΡΙΛΟΥΣΣΑ

Ο ΜΑΓΕΡΑΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΑ

Με τις πρώτες μπόμπες πύσκασαν στου παλατιού το δώμα, και μόλις άκουσε τον άερα να τραντάζει από τους ήχους της Μασσαλιώτιδας, που βαρούσαν τέλος τα τύμπανα κ' οι σάλπιγγες, ο βασιλιάς χλώμιασε και τόσκισε από την πίσω πόρτα.

Άπό τόσους της Αύλης χαραιοφάνδες δε βρέθηκε ένας να του δώσει έλπίδες, — ούτε ένας σκύλος δε βρέθηκε να του πη «κουράγιο!» Όλοι χάθηκαν οά να τους κατάπτε ή γής!...

Μόνο ο Μάγερας έμεινε στη θέση του, κάτω στην κουζίνα, όρθος όμπρός στις άναμμένες φουβούδες. Μόνο κείνος έμεινε: — τί λίγο, ύστερα από τόσο πυκνό προσωπικό!...

Κι αυτός ο πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας άπόρησε, και του λέει, το ίδιο βράδι:

— Πώς; Σου δέν έφυγες; Αυτό μ' ευχαριστεί! Θάρροσα πως και συ θα τόσκαζες με τους άλλους...

— Ά! ποτέ, του άπάντησε ο Μάγερας. Δέν μποροϋσα να το κάνω αυτό ποτέ. Έγώ μένω στο «πεδίο της μάχης», γιατί είμαι βέβαιος, σαν περάση τούτη ή άναμπουμπούλα, πώ, ό,τι έτρωγε ο Βασιλιάς θα τρώτε και σεις. Στον τύραννο, που πήρε πόδι, τούκανα τον πετεινό με πάστα, σε σάς θα τον κάνω με κρομμύδια, για να μένη ευχαριστημένη ή Δημοκρατία. Μα κατά βάθος ή ουσία είναι ή ίδια. Να σάς δώσω να καταλάβετε! Άδριο λογουάρη, σεις θα καταργήσετε τα γραμματόσημα που έχουνε πάνω το πρόσωπο του Βασιλιά και θα τυπώσετε άλλα μ' ένα άστρο λαμπερό, και άλλα σύμβολα της Δημοκρατίας, άπάνω από μια κορφή βουνού... Μα ή κόλλα από πίσω θάναί πάντα ή ίδια που σάλωνε ο λαός.

Κ. ΤΡΙΚΟΓΑΙΔΗΣ

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ι. ΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ. Βιβλία γραμένα άποκλειστικά για παιδιά, βιβλία που μποροϋνε να ταγαπήσουν τα παιδιά, άφου διαβάζοντάς τα θύν τα νιώσουν δίχως κόπο, είναι τα βιβλία που μās χάρισε τώρα ο «Εκπαιδευτικός όμιλος», άληθινούς πρωτοχρονιάτικους μπουναμάδες, τα «Παραμύθια και άλλα» της κ. Π. Σ. Δέλλα της γνωστής συγγραφέας, και τα «Παραμύθια» του Κ. Έβαλτ μεταφρασμένα από το μοναδικό μας παιδαγωγό Άλ. Δελμούζο. Με το περασμένο φύλλο του «Νουμά» μοιράσαμε και μιά άγγελία του «Όμιλου». Η άγγελία αυτή είχε για δείγμα κι από ένα παραμύθια από το κάθε βιβλίο. Έτσι δε χρειάζεται καμιά άνάλυση. Μόνο μιά σύσταση θερμή: Νάν τάγοράσουν όλοι τα βιβλία και να τα προσφέρουνε, για χέσιμο μπουναμά, στα παιδάκια τους. Περιοιούντι και τα δυό στο Βιβλιοπωλείο Κουκλάρα (Άκαδημίας 40) 75 λεπτά το καθένα.

«ΤΑ ΕΡΓΑ». Καινούρια έκδοτική εταιρία μ' αυτό τον τίτλο. Επιμελητής ο Ν. Ποριώτης. Και μόνο το όμα αυτό δέν είναι άρκετή σύσταση κ' έγγήτη πως άποχτήσαμε την πρώτη, όχι πια μόνο κερδοσκοπική, μα και φιλολογική έκδοτική εταιρία; Πρώτο έργο ή «Σαλώμη» του Όσκαρ Ουάιλντ, μετάφραση Ποριώτη, με πρόλογο πολυσελίδο του ίδιου για την κατάντια (αυτός ο χαρακτηρισμός του άξίζει) του σημερινού Έλληνικού θεάτρου. Η «Σαλώμη» που λέται μιά δραχμή σ' όλα τα βιβλιοπωλεία κι άξίζει ναγοραστεί από όλους, όχι μόνο για την άριστοτεχνική μετάφρασή της, μα και για το βαθυστόχαστο και ειλικρινέστατο πρόλογο. Δεύτερο έργο (και θα βγαίνει ένα κάθε μήνα) θα βγει το «Σαν τα φύλλα» του Τζιακόζα και τρίτο ή «Τρισεύγενη» του Παλαμά. Στο ξόφυλλο της «Σαλώμης» υπάρχει και ή άκόλουθη δήλωση: «Δώδεκα διάφορα δράματα της σειράς αυτής, ή δέκα δράματα και τη «Ροδόπη», θα λάβη ο φιλαναγνώστης στο διάστημα του 1916, με δε. δέκα (ταχυδρομική έπιταγή) άπρος τον κ. Ν. Ποριώτη— Γραμμοθυριδα 29— Άθήνα— Ελλάδα».

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. ΜΜ. Όχι. Πρώτα να μās ειδοποιήσεις κι όχι νωρίτερα από την ερχόμενη Πέμπτη.